

[Torben Lund]

for tidligt tidspunkt resulterer i, at der udstedes en recept på noget medicin.

Kunne det ikke tænkes, at vi ligesom med priserne kunne tage fat på det lidt mere grundlæggende, nemlig om lægernes honoreringssystem og overenskomsten på det område overhovedet er befordrende for en fornuftig sundhedspolitik?

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg vil gerne til hr. Torben Lund, der stadig væk tror på, at en offentlig prisfastsættelse vil være det bedste, sige, at i mit daglige erhverv er jeg dyrlæge. Vi har ikke tilskud til medicin, og jeg kan garantere for, at vi undersøger priserne på præparaterne, vi undersøger, om der er synonympræparater, der kan bruges. Det er simpelt hen, fordi det betyder meget for forbrugerne, at vi kan give en rimelig service også på det område.

Derfor er jeg ikke i tvivl om, at lægerne, når de ikke længere læner sig op ad en tilskudsordning, også må gå den vej for at tilfredsstille deres patienter, deres forbrugere. De må selvfølgelig også sætte sig ind i det, og det er ikke så besværligt. Medicininformationen på det område er vældig god. Man kan ringe til sit apotek, man har mange muligheder for at få de oplysninger, så de muligheder er der.

Så er man nervøs for, at folk nu skal gå rundt og blive syge, og de tør ikke købe medicin. Nogle af dem, der bruger dyrlæge, pensionister, efterlønsmodtagere, skal selv både betale medicin til deres hund og mit honorar, men de lader den da ikke lide af den grund. Det er klart, at den danske befolkning er betydelig mere ansvarsbevidst, end hr. Torben Lund tror. Jeg kunne da ikke drømme om, at en, der har et barn, ikke ville gå til læge, fordi man eventuelt selv skulle betale lidt medicin.

I det store og hele vil det gøre forbrugerne og lægerne betydelig mere ansvarsbevidste, og dermed får vi den konkurrencesituation, som er nødvendig over for medicinalfirmaerne, så der af sig selv bliver betydelig mere fornuftige priser. Jeg kan garantere for, at der inden for veterinærmedicin er stor konkurrence. Der er man oppe på mærkerne, fordi der ikke er tilskud at læne sig op ad.

Det kan skuffe lidt, at Fremskridtspartiet med store armbevægelser siger, at nu skal det

private endelig have lov til at blomstre op, men lige så snart man skal sige nej til det mindste tilskud, kryber man et musehul. Det er dem, der render rundt og vil spare 50 mia. kr., men lige så snart der kommer et besparelsesforslag, som jeg tror befolkningen godt forstår, tør man ikke være med. Det er skuffende.

Jørgen Winther (V):

Jeg deler til fulde hr. Groves sidste bemærkninger.

Ellers er det hr. Torben Lund, der får mig herop. Det er en vildfarelse, jeg hører ofte, at når en læge har udført en konsultation i form af at trykke på maven og kigge i øret, og hvis lægen bagefter skriver en recept, så får lægen mere i honorar. Sådan er det altså ikke. Det er en samlet konsultationsydelse, uafhængigt af, hvor mange recepter lægen skriver i forbindelse med en konsultation. Men jeg har hørt det så mange gange, at jeg næsten tror, Socialdemokraterne tror, at det er sådan.

Så er der det liberale bud, som hr. Torben Lund omtalte. Jeg vil gerne spørge, om hr. Torben Lund måske mener, at offentlig prisfastsættelse er et bedre bud for medicinalindustrien.

Hr. Grove stillede et spørgsmål, som jeg synes vi har krav på at få svar på: Hvordan skal denne offentlige prisfastsættelse være? Skal der være forskel i prisen på et kopipræparat og et originalpræparat? Hvis der skal være forskel på det, i hvilken størrelse skal det så være? Skal det være 5 pct., 2 pct., 20 pct.?

Når hr. Torben Lund udtaler, at der skal være offentlig prisfastsættelse, må hr. Torben Lund vel også have en holdning til, hvordan denne skal være.

Jeg deler i øvrigt sundhedsministerens bemærkninger om, at medicin også kan være anledning til sygdomme, og at man kan blive indlagt på grund af et for stort medicinforbrug. Det kan man også på grund af et lille medicinforbrug. Der er mange ældre mennesker i Danmark, der har lidt ondt i knæene, lidt ondt i anklerne, og som tager antireumatika og kodiagnyl daglig for at være fri for disse lette smerter. Det bevirker, at der er risiko for f.eks. for megen mavesyre og endda også mavesår, der kan blive anledning til indlæggelse.

Der er nogle mennesker i Danmark, der har en enormt stor tiltro til, at medicin altid hjælper, og så er der nogle mennesker, der mener, at